

گیتی : جهان

پیشه : کار

کژی : ناراستی - دروغ

بتر : متخلف بدتر

بیچارگی : بدبختی

فروغ : نور و روشنایی

کاستی : نقص، دروغ

گشاده است : باز است

خیره : در اینجا بیهوده

بخوان و حفظ کن

قالب شعر: مثنوی

دروغ آزمای : دروغ گو

ناپاک رای : بداندیش

به گیتی، به از راستی، پیشه نیست

متضاد

به گیتی، به از راستی، پیشه نیست

ز کژی بتر، هیچ اندیشه نیست

سخن گفتن کرد ز بیچارگی است

به بیچارگان بر، بیاید گریست

هر آن کو که گردد به کرد دروغ

ستمکاره خوانیش و این دروغ

هم راستی کن که از راستی

نیاید به کار اندرون، کاستی

هر آن کس که با تو گوید درست

چنان دان که او دشمن جان دوست

گشاده است بر ما در راستی

چه گوئیم خیره در کاستی؟

مکن دوستی با دروغ آزمای

همان نیز با مرا ناپاک رای

در جهان هیچ کاری بهتر از راستگویی نیست و هیچ فکری بدتر از نادرستی و دروغ نیست.

دروغ گفتن از بدبختی انسان است و باید به حال انسان های بدبخت و بیچاره گریه کرد.

هر کسی که دروغ می گوید، ما او را ظالم و بی خرد خطاب می کنیم.

همیشه راست بگو و راه درست را انتخاب کن که از درستکاری هیچ وقت ضرری به انسان نمی رسد.

هر کسی که به تو دروغ بگوید، بدان که دوست تو نیست و دشمن جان تو است.

در راست گویی و درست کاری به روی ما باز است، چرا با لجاجت بازی به سمت دروغ و بدکاری برویم.

با انسان دروغگو دوستی نکن، همچنین با انسان بد اندیش هم دوستی نکن.